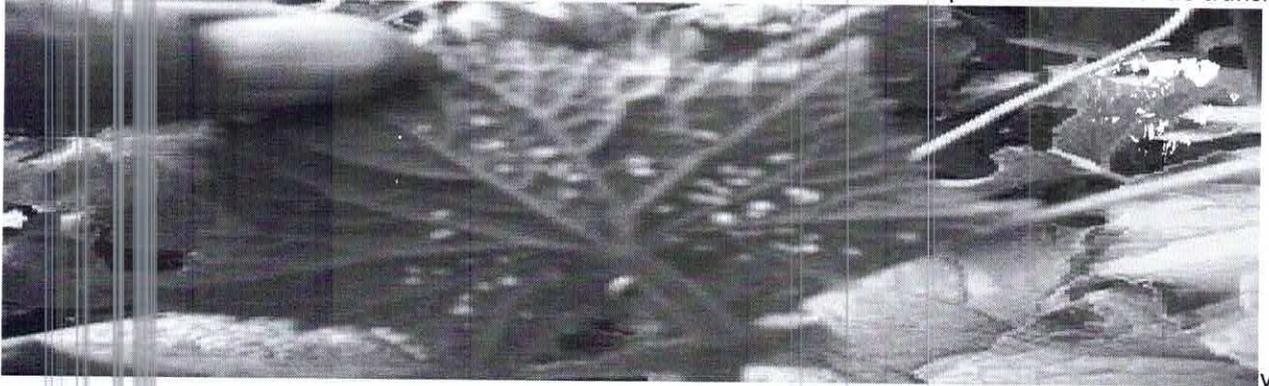

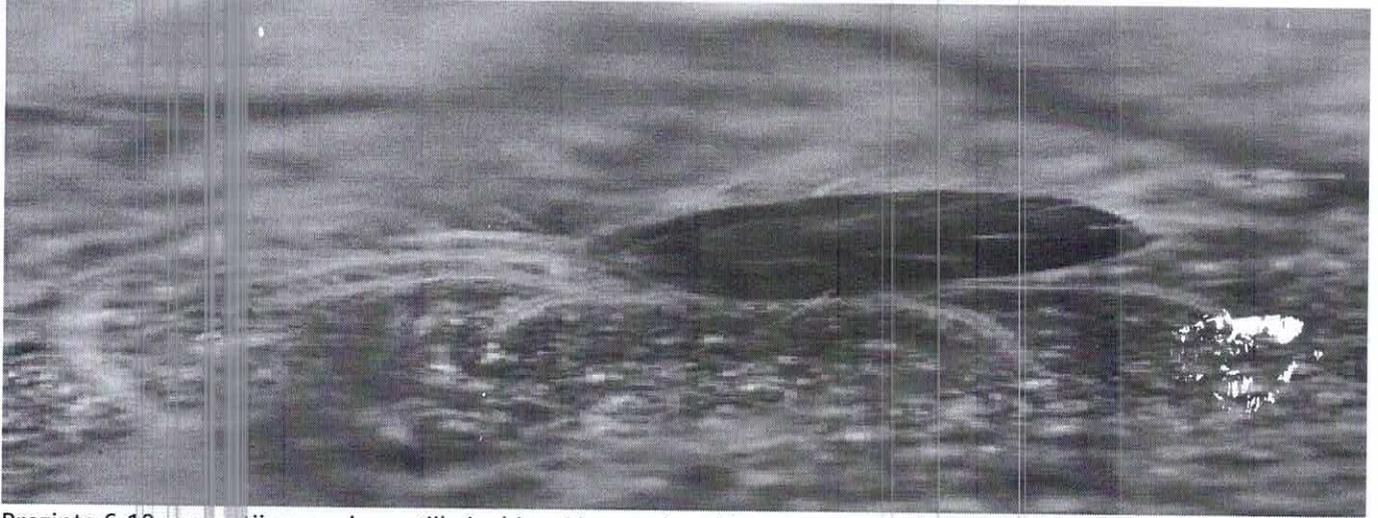
seva din tesuturi, fapt care conduce la ingalbenirea frunzelor, care se usuca si cad. Adultii prezinta un vector de transmitere

pentru

virusi.

Paianjenul (acarianul) rosu (*Tetranychus urticae*)

Prezinta 6-10 generatii pe an in spatiile inchise si in zonele calde. In spatiile protejate ierneaza in stare activa in toate cele 3 stadii de dezvoltare, ou, larva si adult, mai ales ca femela (masculii fiind in general mai rari), in resturile vegetale, pe buruieni uscate sau in stratul superficial al solului. Este un daunator frecvent in anii secetosii, prefera partea inferioara a frunzelor, de unde larvele si adultii absorb prin intepare sucii celulari. Pe partea superioara a frunzelor in zonele de atac apar zone punctiforme de decolorare localizate in special de-a lungul nervurilor, frunzele devin rigide si casante, se usuca si cad. Pe partea inferioara a frunzelor se constata o tesatura matasoasa maronie si prezinta numeroase oua, larve si adulti in plina activitate.

Afidele

Sunt specii polifage, ce migreaza de la o planta la alta sau de la o specie la alta. Acestea cresc pe flora spontana, iar apoi se deplaseaza pe speciile cultivate. Se prezinta sub forma de colonie pe partea inferioara a frunzelor, pe flori sau inflorescente si pe lastarii tineri. Plantele atacate stagneaza, se ingalbenesc si devin sensibile la atacul ciupercilor. Hranirea afidelor cu sucii celulari ai plantelor este urmată de acoperirea frunzelor cu excrementele dulci ale acestora, formand asa-numita "roua de miere", ce permite instalarea ciupercilor saprofite si formarea fumaginei.

Pentru prevenire si combatere se recomanda executarea tratamentului: 4,5

Numai unde s-au realizat urmatoarele conditii;

Temperaturi >20°C

Umiditatea aerului peste 90%

